

Určete druh vedlejší věty

A nakonec jsem skončil zase zde, kde jsem se narodil.

Aby byl trávník hustý, zelený a pěkně rostlý, je třeba mu několikrát do roka dopřát speciální ozdravnou kúru zvanou vertikutace.

Ale byl zde strach, obava, že to všechno skončí.

Asfaltové pásy pod šindele na střeše se nedoporučují, protože šindele by se mohly zkroutit.

Cítím, jako by se tady něco pánilo.

Fotografie byla zvláštní proto, že Zitu přistihl objektiv zahleděnou do prázdna někam mimo stůl

I když oheň v kamnech třeba dávno vyhasl, ještě asi hodinu sálají teplo do místnosti.

Jak rychle se situace zlepší, bude záviset na přístupu konkrétních měst a obcí.

Jakmile šlo o něco důležitého, hrál tento člověk vždy rovnou hru.

Kdyby se lov zajíců povolil, mohli by se za čas stát vzácným druhem.

Kdybyste přišli v domluvené době, určitě byste mě tady zastihli.

Lampa jako by zhasla pokaždé, když se na ni chvíli dívám.

Lovci s terénním vozidlem zastaví vždy tam, kde doufají najít zvěř.

Má-li střecha světlo propouštět, je dobré použít nejčastěji polykarbonátové desky.

Máme toho člověka zlatem uplatiti, by od svého úmysla upustil?

Moje rybářské líčení by nebylo úplné, kdybych se nezmínil o zdejší specialitě, o lovení dírou v ledu.

Musíme se vrátit, abychom pozhasínali všechna světla.

Nekupujte zajíce v pytli, dokud se do toho pytle nepodíváte.

Nikdy nebude dost hezká, i kdyby si uvázala do vlasů stuhu pošítou perlami nebo krajkovou čelenku

Pěšinkou lesní nikdo chodit nechtěl, aby ho světlíci z cesty nesvedli.

Poslouchali jsme pozorně učitele, jak se snažil vysvětlit obtížnou látku.

Přestože původní rozpočty vyznívaly příznivě, koncem roku budeme muset šetřit.

Psa raději teď z vodítka do lesa nepouštěj, ať ti neuteče.

Ruce mě bolí od lokte dolů, jak jsem přenášel ty těžké bedny.

Severské břízy jsou trochu zvláštní, protože z jednoho kořene vyrůstá běžně tři až pět kmenů.

Slyšeli jsme o našich studentech, jak dosáhli velkých sportovních úspěchů.

Slyšeli jsme už z dálky, jak přijíždí vlak.

Smutné bylo, že tato zábava pramenila z lidské nevědomosti.

Spolucestující mi pak vykládal, co se tenkrát stalo.

Střelci i honci se začali strachovat, zda se jejich kolegovi něco nestalo.

Tady se zřídka stává, že ryby neberou.

Třebaže bylo celý týden deštivé počasí, cesty v lese nejsou příliš rozmoklé.
Uleví se i lesům, jelikož recyklací starého papíru se uspoří až sedmdesát procent dřeva.
Viděl jsem letadlo, jak pomalu klesá na přistávací dráhu letiště.
Za pár minut jsem cítil, že mi začíná být lépe.
Zdá se, že tomu lidé nevěřili.
Kůra buku byla celá rozdrásaná od jeho divokých pokusů, při nichž se dokonce snažil šplhat po hladkém kmeni vzhůru.
Všechny otvory ve stromě byly zamazány blátem, aby včely nemohly ven.
Jakmile bude kmen skácen, dá se snadno spustit svahem dolů k řece.
Zvíře pobývalo v cizím prostředí, kde se smysly neměly nikdy dosti na pozoru.
Už se obracel, aby před hlavou v otvoru zmizel.
Jak uviděl před stodolou kocoura s kořistí, popadl jej zcela bezdůvodně strašný vztek.
Kroky se blížily pěšinou od protějšího cípu lesa, kde se loukou bělala stavení Rubcovy chalupy.
Vždyť vlastně tu šelmu na housata poslal, když jí nedal na pelechu pokoj.
Připadalo mu, jako by se šelmaza něco mstila.
Zvíře hltalo pohledem Rubce, jak odcházel stezkou dále.
Dravci se zdálo, že kořist je už jeho.
Potácel se z nebezpečí do nebezpečí od doby, co jej zaječka z hložin přivedla na svět.
Černý konflík se třásl, jak zhluboka do sebe ssál vítr.
Předně rozbíral pach z korun, odkud zněl znepokojivý vřesk.
Nebylo však odtud cítit nic, co ježí srst.